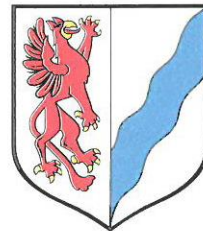


Prezydent Miasta Stargard

Urząd Miejski, ul. Hetmana Stefana Czarnieckiego 17
73-110 Stargard
tel. +48 91 578 48 81
e-mail: urząd@um.stargard.pl



Stargard, 10.10.2025 r.

.....
.....

Nasz znak:

Dokument elektroniczny nr:

Interpretacja indywidualna

Prezydent Miasta Stargard działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 17 września 2025 r. (data wpływu do tutejszego organu podatkowego 23 września 2025 r.) o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

uznaje

stanowisko Wnioskodawcy wskazane we wniosku w świetle przedstawionego opisu zaistniałego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego:

- 1) w zakresie dotyczącym, że Silosy na cukier stanowią budynki podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych – **za nieprawidłowe;**
- 2) w zakresie dotyczącym, że Silosy na cukier nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 2 lit. a w związku z poz. 6 załącznika nr 4 do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych – **za nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 23 września 2025 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego. Na podstawie art. 14j § 1 wyżej wymienionej ustawy Ordynacja podatkowa, stosowanie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Do wniosku strona dołączyła dowód uiszczenia opłaty w kwocie 80 zł za wydanie niniejszej interpretacji.

Przepisy prawa podatkowego będące przedmiotem interpretacji indywidualnej:

Art.1a ust.1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r. poz.707 ze zm. Dalej: „u.p.o.l.”);

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca prowadzi działalność polegającą m.in. na produkcji i sprzedaży cukru.

Na terenie Oddziału „.....” w Stargardzie (dalej: Oddział) znajdują się silosy na cukier przeznaczone do magazynowania wyprodukowanego przez Spółkę cukru (dalej: Silosy na cukier lub Silosy).

Silosy o konstrukcji walców żelbetonowych, których ściany o grubości ok.35 cm oparte są na żelbetonowych rusztach fundamentowych i palach żelbetonowych, zostały wniesione (wybudowane) bezpośrednio na terenie oddziału.

Silosy są trwale związane z gruntem i wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych (ścian), posiadają dach i fundamenty.

Silosy na cukier wydzielone są z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych będących żelbetonowymi ścianami cylindrycznymi. Dach obiektów stanowią kopuły konstrukcji stalowej z warstwami blachy ocynkowanej z paroizolacji, wełny mineralnej i papy termozgrzewnej. Cechy konstrukcji strefy fundamentowej Silosów na cukier jednoznacznie wskazują na ścisłe, zarówno bezpośrednie jak i pośrednie trwałe związanie z gruntem podłoża poprzez wbudowanie kilkudziesięciu pali i fundamentowej płyty żelbetonowej. Dodatkowo techniczne powiązania części fundamentowej z bryłą obiektu dokonane są przez tzw. Startery jako metalowe pręty połączeń ścian obwodowych, słupów i filarów.

Magazynowany w Silosach cukier jest produktem końcowym procesu produkcyjnego prowadzonego przez Spółkę. Cukier stanowi wyrób, przeznaczony na sprzedaż.

Proces wytwarzania cukru rozpoczyna się od zasiewu, a następnie zbioru buraków cukrowych (surowca roślinnego) przez rolników. Surowiec ten trafia do Oddziału, gdzie rozpoczyna się tzw. „*kampania cukrownicza*”. Buraki najpierw trafiają do płuczki, gdzie są myte i oczyszczane z zanieczyszczeń (np. kamieni), a następnie rozdrabniane w kralnicy. Otrzymana krajanka trafia do dyfuzora, w którym – przy użyciu wody o podwyższonej temperaturze – łąguje się cukier. W wyniku tego procesu powstaje wysłodzona krajanka (tzw. Wysłodki) oraz sok cukrowy.

Sok cukrowy poddawany jest dalszym procesom oczyszczania (filtracji i rafinacji), a następnie krystalizacji polegającej na wielokrotnym gotowaniu soku i jego odparowywaniu. Ostatnim etapem produkcji jest wirowanie, w wyniku którego powstaje gotowy produkt – krystaliczny cukier spożywczy.

Gotowy cukier (produkt) magazynowany jest w Silosach na cukier zlokalizowanych na terenie Oddziału.

Zatem Silosy służą wyłącznie do przechowywania /magazynowania gotowego produktu (cukru krystalicznego) w odpowiednich warunkach, w ramach prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej. Silosy na cukier nie są wyposażone w instalacje przetwórcze, tj. nie zachodzą w nich żadne procesy produkcyjne.

Funkcją Silosów na cukier jest wyłącznie magazynowanie gotowego produktu/wyrobu. Cukier magazynowany w Silosach nie jest w żaden sposób

transportowany w obrębie Oddziału w celu dalszej obróbki/przetwórstwa. Przeciwnie, cukier z Silosów jest wyłącznie pakowany i dystrybuowany dalej, tj. poza teren Oddziału.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

W związku z przedstawionym powyżej opisem stanu faktycznego Wnioskodawca zwraca się z pytaniami czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. Silosy na cukier:

- 1) stanowią budynki podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 1 UPOL?
- 2) nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 2 lit. a w związku z poz. 6 załącznika nr 4 do UPOL (dalej : Załącznik nr 4)

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego:

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że Silosy na cukier, o których mowa w przedstawionym stanie faktycznym, w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2025 r.

- 1) stanowią budynki podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 1 UPOL;
- 2) nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w rozumieniu art.1a ust.1 pkt 2 lit. a w związku z poz. 6 załącznika nr 4.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

W myśl art.1a ust.1 pkt 1 UPOL za **budynek** uznaje się obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, **trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.**

Zatem od dnia 1 stycznia 2025 r. **budynek** to obiekt:

- wzniesiony w wyniku robót budowlanych;
- trwale związany z gruntem;
- wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych;
- posiadający fundamenty;
- posiadający dach.

Nie budzi wątpliwości, że Silosy na cukier spełniają wszystkie wymienione wyżej cechy konstrukcyjne budynku, tj. są trwale związane z gruntem i wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych (ścian), posiadają dach i fundamenty.

Jednocześnie, art. 1a ust. 1 pkt 1 UPOL wyłącza z kategorii budynków obiekty służące do gromadzenia **materiałów** sypkich, których podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym ich przeznaczenie jest pojemność.

Pozostaje zatem do przeanalizowania, czy do Silosów na cukier powyższe wyłączenie znajdzie zastosowanie. Równolegle bowiem – z uwagi na ww. wyłączenie z kategorii budynków oraz zgodnie z nową definicją i katalogiem budowli z Załącznika nr 4 do UPOL, obiekt, „**w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej; którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5 „** (poz. 6 Załącznika nr 4 do UPOL) nie stanowi budynku, lecz stanowić będzie budowlę.

W tym kontekście cechą, która skutkowałaby kwalifikacją danego obiektu budowlanego posiadającego konstrukcyjne elementy budynku do kategorii budynków, a nie do budowli, jest **funkcja gromadzenia materiałów**.

W przepisach UPOL brak jest definicji „**materiału**” czy też „**materiałów sypkich/ występujących w kawałkach/ w postaci ciekłej lub gazowej**”. W związku z tym, mając na uwadze powszechnie przyjęte zasady wykładni prawa podatkowego, w takiej sytuacji należy sięgnąć do słownikowej definicji tego pojęcia. W myśl słownika języka polskiego PWN słowo „**materiał**” oznacza „1. *«to, z czego się wytwarza lub z czego się składają albo powstają jakieś rzeczy lub obiekty»*”

(<https://sjp.pwn.pl/slownik/materia%C5%82.html>). Z kolei zgodnie ze słownikiem języka polskiego pod. red. W. Doroszewskiego przez „**materiał**” należy rozumieć „*to z czego wytwarzane są lub składają się przedmioty, tworzywo, surowiec, substancja*”. Z kolei nazwą „**surowiec**” określamy „*materiał, który podlega przeróbce w danej fabryce w celu otrzymania produktów sprzedażnych. Jest to materiał wyjściowy od którego zaczyna się proces fabrykacji*”.

(<https://sjp.pwn.pl/doroszewskio/materia%C5%82;5450025>).

Mając na uwadze powyższe, dla pełnej oceny charakteru przechowywanego w Silosach cukru konieczne jest również przywołanie definicji językowej słowa „**produkt**”. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego PWN „**produkt**” oznacza „**1. «to, co zostało wyprodukowane i jest przeznaczone na sprzedaż»** ” (<https://sjp.pwn.pl/slowniki/produkt.html>). Definicja wskazuje, że zasadniczą cechą produktu jest to, iż stanowi on rezultat zakończonego procesu produkcyjnego i ma charakter wyrobu gotowego do dalszego obrotu handlowego (sprzedaży). **Produkt, w odróżnieniu od materiału, nie służy dalszemu przetwarzaniu w ramach tego samego procesu technologicznego, lecz jest jego końcowym efektem.**

Zatem na gruncie ww. regulacji opodatkowaniu jako budowle podlegają wyłącznie obiekty wzniesione w wyniku robót budowlanych, w których przechowywane są **materiały**, a **nie wyroby/produkty gotowe**.

Jednocześnie, ustawodawca pojęciem „materiałów” posłużył się w sposób zamierzony i precyzyjny – nie użył szerszych pojęć, np. „substancje”, ani „materiały i produkty” czy też „materiały i wyroby gotowe”.

Stanowisko to (i też takie zamierzenie ustawodawcy) potwierdza także Ministerstwo Finansów w uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2024 r. poz.1757, druk nr 741 Sejmu X kadencji, dalej: **Uzasadnienie**), w którym wprost wskazano, że *„Opodatkowany jako budowla będzie obiekt wskazany w poz. 6 , inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5, spełniający następujące przesłanki – obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone **materiały** sypkie, **materiały** występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność”*. (str. 11 Uzasadnienia).

Ministerstwo Finansów konsekwentnie podtrzymało i rozwinęło swoje stanowisko, że budowlę stanowi wyłącznie obiekt służący do gromadzenia materiałów, a nie produktów, podczas spotkania (webinaru) o najważniejszych zmianach w podatku od nieruchomości zorganizowanym przez centrum Obsługi Podatkowej Ministerstwa Finansów, przeprowadzonym w dniu 6 marca 2024 r. Ministerstwo wyraźnie wskazało, że *„Należy rozróżnić: materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej od wyrobów/produktów”*. W tym kontekście Ministerstwo przedstawiło różnicę między materiałem a wyrobem/produktem:

- **„materiał”** – „to z czego się wytwarza lub z czego się składają albo powstają jakieś rzeczy lub obiekty”,
- **„wyrób”** – przedmiot stanowiący końcowy produkt pracy rzemieślniczej lub wynik procesu produkcyjnego zakładu”, a
- **„produkt”** – „ to, co zostało wyprodukowane i jest przeznaczone na sprzedaż” (por. slajd nr 10 prezentacji z ww. spotkania).

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że materiał nie jest pojęciem tożsamym z produktem/wyrobem gotowym, lecz surowcem/substratem wykorzystywanym w dalszym procesie przetwarzania lub produkcji. Różnica ta ma również zdaniem Ministerstwa Finansów kluczowy wpływ na kwalifikację podatkową obiektów o cechach budynków. **Ministerstwo Finansów w prezentacji z ww. spotkania jednoznacznie stwierdziło bowiem, że „Jeżeli obiekt 1) spełnia cechy budynku i 2) jest przeznaczony do magazynowania wyrobów/produktów”**

– **nie jest objęty wyłączeniem i jest opodatkowany jako budynek.**” (por. slajd nr 10 prezentacji z ww. spotkania).

(ii)

W kontekście analizowanego stanu faktycznego kluczowe jest ustalenie, czym w istocie jest cukier z punktu widzenia procesu produkcyjnego prowadzonego przez spółkę.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że proces wytwarzania cukru rozpoczyna się już od zasiewu buraków cukrowych, a następnie ich zbioru przez rolników. Zatem buraki stanowią w procesie produkcyjnym Spółki niezbędny **surowiec roślinny**, który po jego skupie podlega dalszej obróbce w celu otrzymania końcowego produktu/wyrobu gotowego jakim jest cukier spożywczy. Podczas tzw. „*kampanii cukrowniczej*” zachodzi wiele procesów, rozpoczynając od oczyszczania z zanieczyszczeń skupionych buraków cukrowych, które kolejno są rozdrabniane w kralnicy. Tak otrzymana krajanka trafia do dyfuzora, w którym łąguje się cukier. W wyniku tego procesu powstaje wysłodzona krajanka oraz sok surowy, wykorzystywany w dalszym procesie technologicznym. Sok surowy poddawany jest dalszym procesom oczyszczania (filtracji i rafinacji) a następnie krystalizacji polegającej na wielokrotnym gotowaniu soku i jego odparowywaniu. Ostatnim etapem produkcji jest wirowanie, w wyniku którego **powstaje gotowy produkt – krystaliczny cukier spożywczy. Gotowy cukier (produkt) magazynowany jest w Silosach na cukier** zlokalizowanych na terenie Oddziału. Następnie w zależności od wymagań klientów, cukier może być sprzedawany luzem (np. w autocysternach) lub w opakowaniach.

Zatem w kontekście działalności Spółki **cukier magazynowany w Silosach stanowi produkt gotowy**, będący rezultatem zakończenia procesu technologicznego.

Nie jest on dalej przetwarzany ani nie pełni funkcji surowca / materiału z perspektywy cukrowni. Jego wartość użytkowa i handlowa wynika z zakończenia procesu produkcji i nie wymaga dalszego przetwarzania. Silosy na cukier nie są wyposażone w instalacje przetwórcze, tj. nie zachodzą w nich żadne procesy produkcyjne ani technologiczne.

Podsumowując Silosy służą wyłącznie do przechowywania/magazynowania **gotowego produktu** (krystalicznego cukru spożywczego) **a nie materiału**.

(iii)

Mając na uwadze, że cukier – z perspektywy procesu produkcyjnego cukrowni – jest produktem a nie materiałem. **Silosy na cukier nie spełniają definicji budowli wymienionej w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a UPOL, w zw. z poz. 6 Załącznika nr 4.** Tym samym Silosy na cukier nie odpowiadają charakterystyce obiektu opisanego w poz. 6 Załączniku nr 4 UPOL (ani też charakterystyce innych obiektów wymienionych w tym Załączniku). Zatem **Silosy na cukier nie powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle.**

Skoro zatem Silosy na cukier nie stanowią obiektów służących gromadzeniu materiałów, a jednocześnie są trwale związane z gruntem, wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadają fundamenty i dach – to nie stanowią budowli, lecz **budynki w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 UPOL**. Ich kwalifikacji prawnopodatkowej nie zmienia w żaden sposób ich funkcja – służą bowiem wyłącznie do gromadzenia produktu gotowego.

Podsumowując:

- 1) Z uwagi na posiadanie wszystkich cech konstrukcyjnych z definicji budynku oraz fakt, że służą wyłącznie do magazynowania gotowego produktu (cukru), a nie materiałów, w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. Silosy na cukier stanowią budynki podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 UPOL.
- 2) Jednocześnie, Silosy na cukier, jako obiekty służące wyłącznie do magazynowania gotowego produktu (cukru), nie stanowią obiektów wskazanych w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z poz. 6 Załącznika nr 4 do UPOL. Tym samym, w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. Silosy na cukier nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Uzasadnienie organu podatkowego:

Zgodnie z nowym brzemieniem od 1 stycznia 2025 r. art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r., poz.707; dalej: u.p.o.l.), budynkiem jest obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

Stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Zgodnie z poz. 6 załącznika nr 4 do u.p.o.l., do budowli zalicza się obiekty, w których są lub mogą być gromadzone **materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej**, których podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest **pojemność**.

..... jest właścicielem obiektów budowlanych w postaci **Silosów przeznaczonych do magazynowania cukru krystalicznego**. Obiekty te są trwale związane z gruntem, posiadają fundamenty, konstrukcję nośną oraz dach. Zasadniczą funkcją tego obiektu jest przechowywanie cukru luzem w dużych

ilościach. Podstawowym parametrem silosu na cukier jest **pojemność magazynowa**, a nie powierzchnia użytkowa. To pojemność wyznacza przeznaczenie i funkcję tego obiektu budowlanego, co odpowiada literalnym przesłankom z poz. 6 załącznika nr 4. Nawet jeżeli cukier jako produkt gotowy trafia do obrotu handlowego, to dla potrzeb podatku od nieruchomości **decydują nie względy gospodarcze, lecz cechy techniczne obiektu**.

Nowa definicja budynku wyraźnie wyłącza obiekty służące do przechowywania materiałów sypkich, ciekłych lub gazów, jeżeli ich podstawowym parametrem technicznym jest **pojemność**. Silos — jako typowy obiekt magazynujący sypkie materiały — pasuje dokładnie do tego wyłączenia. Zatem, nawet jeśli dany silos ma cechy konstrukcyjne budynku (fundament, dach, przegrody, trwałe związanie z gruntem), nie będzie on traktowany jako budynek w sensie podatku od nieruchomości, jeśli jego funkcja podstawowa to magazynowanie materiałów i jego kluczowym parametrem jest pojemność.

Ustawodawca nie różnicuje tutaj, czy przedmiot magazynowania jest **produktem gotowym**, czy też **surowcem**. Kryterium jest wyłącznie postać fizyczna (sypka, ciekła, gazowa) oraz dominujący parametr techniczny obiektu (pojemność).

Cukier krystaliczny, niezależnie od tego, że stanowi **produkt spożywczy gotowy do sprzedaży**, w aspekcie fizycznym jest substancją o strukturze ziarnistej, wykazującą cechy charakterystyczne dla **materiału sypkiego**. W obrocie handlowym powszechnie używa się określenia „cukier sypki”, co dodatkowo potwierdza jego kwalifikację do tej kategorii.

W treści poz. 6 załącznika nr 4 u.p.o.l. ustawodawca nie ograniczył pojęcia „materiał sypki” wyłącznie do surowców lub półproduktów. Decydujące znaczenie mają **fizyczne właściwości substancji oraz parametry techniczne obiektu** służącego jej przechowywaniu. Nie ma zatem znaczenia, czy przechowywana substancja jest materiałem przeznaczonym do dalszego przetwarzania, czy też gotowym produktem.

W odniesieniu do analizowanego obiektu należy wskazać, że jego funkcję wyznacza **pojemność**, a nie powierzchnia użytkowa. To ilość substancji, którą można w nim przechować, determinuje jego przeznaczenie i konstrukcję techniczną. Takie cechy obiektu odpowiadają wprost przesłankom zawartym w poz. 6 załącznika nr 4 u.p.o.l.

W świetle powyższych ustaleń silos przeznaczony do magazynowania cukru krystalicznego:

1. nie może być uznany za **budynek** w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., gdyż jego przeznaczenie wyznacza nie powierzchnia użytkowa, lecz pojemność,
2. spełnia wszystkie kryteria uznania za **budowlę** określone w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w związku z poz. 6 załącznika nr 4 do ustawy.

W konsekwencji przedmiotowy obiekt podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako **budowla**, przy zastosowaniu zasad przewidzianych w art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.

W najnowszym orzecznictwie sądów administracyjnych z 2025 r. znajduje już potwierdzenie, kwalifikowania silosów jako budowli. – przykładem jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 lipca 2025 r. (sygn. akt I SA/GI 58/25).

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Jednocześnie informuję się, że niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wniesiona za pośrednictwem Prezydenta Miasta Stargard. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Stargard do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu, a w przypadku nieudzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.